

Εν Αθήναις τῆ 15^η Απριλίου 1982

Π ρ ὶ σ

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ε ν τ α ὁ θ ῖ α

- I.- Ἐχω τήν τιμήν νά σᾶς γνωρίσω, ὅτι ἐπί τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 6163/25.1.1982 ἐγγράφου σας, περί τῶν κριτηρίων βάσει τῶν ὁποίων ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν διαθέτει τό ἀρχεῖον τῶν ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατιθεμένων Συμβολαιογράφων καί περί τῆς ἀνάγκης αἰτιολογήσεως ἢ μή τῆς τοιαύτης κρίσεώς του, ἡ γνώμη μου εἶναι ἡ ἀκόλουθος:
- II.- Νομοθετικόν ἔρεισμα τοῦ τιθεμένου ζητήματος ἀποτελεῖ τό ἄρθρ. 122 παρ.1 τοῦ Ν.670/1977 "περί κώδικος συμβολαιογράφων", ὡς ἀντικατεστάθη ὑπό τοῦ ἄρθρ. 7 παρ.1 τοῦ Ν.834/1978 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν.670/1977 περί κώδικος Συμβολαιογράφων καί ἄλλων τινῶν διατάξεων", τό ὅποτον ὀρίζει ὅτι: "Εἰς τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας δέν λειτουργεῖ Ἀρχειοφυλακεῖον τό ἀρχεῖον ἀποβιώσαντος ἢ ἐξ οἴουδῆποτε λόγου ἐξεληθέντος τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθέντος Συμβολαιογράφου παραδίδεται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ οἴκελου Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου, εἰς Συμβολαιογράφον ὑπηρετοῦντα ἐν τῇ αὐτῇ Εἰρηνοδικειακῇ περιφερείᾳ καί στερούμενον ἀρχείου ἢ εἰς τόν διοριζόμενον εἰς τήν θέσιν τοῦ ἐξερχομένου Συμβολαιογράφου. Μέχρι τῆς κατά τὰ ἄνω παραδόσεως τούτου, τήν εὐθύνην τῆς φυλάξεως καί λειτουργίας τοῦ ἀρχείου ἔχει ὁ κατά

τάς διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.670/1977 οριζόμενος αναπληρωτής του έλλείποντος Συμβολαιογράφου. Είς περίπτωσιν θανάτου Συμβολαιογράφου πᾶς εργαζόμενος ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ ἢ οἰκεῖος τοῦ ἀποβιώσαντος, ὀφείλει νά ἀναγγεῖλη ἀμελλητί τόν θάνατον εἰς τόν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται νά ὀρίσῃ ἐντός 24 ὥρῶν, τόν ἀναπληρωτήν τοῦ ἀποβιώσαντος. Ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἑτέρου Συμβολαιογράφου εἰς τήν θέσιν τοῦ ἀποχωρήσαντος λόγῳ καταργήσεως τῆς θέσεώς του, τό ἀρχεῖον αὐτοῦ παραδίδεται εἰς τόν ὑπό τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν ὀριζόμενον Συμβολαιογράφον ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τήν αὐτήν πόλιν".

III.- Διά τῶν διατάξεων αὐτῶν ἀπονέμεται εἰς τόν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν ἡ ἐξουσία, ὅπως διά πράξεως διοικητικοῦ χαρακτήρος (βλπ. Γνωμοδ. Εἰσ. Α. Π. 37/1929) διαθέσῃ τό ἀρχεῖον ἀποβιώσαντος ἢ ἐξ οἴουδήποτε λόγου ἐξελεθόντος τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθέντος Συμβολαιογράφου. Καί μολονότι δέν τάσσονται ρητῶς προϋποθέσεις ἐπιλογῆς τοῦ μεταξύ πλειόνων ὑποψηφίων προτιμητέου Συμβολαιογράφου, εἶναι ἀβτονόητον ὅτι ἡ διακριτικὴ ἐξουσία τοῦ Εἰσαγγελέως διαμορφοῦται (μετά γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου) βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων καί ὅτι εἰς τήν οἰκείαν πράξιν διαθέσεως τοῦ ἀρχείου πρέπει νά ἐκτίθενται ἠτιολογημένως τά ληφθέντα ὑπ' ὄψιν κριτήρια ἐπιλογῆς καί τά πραγματικά περιστατικά τά ὅποια δικαιολογοῦν τήν ἐφαρμογήν τῶν κριτηρίων αὐτῶν. Τά στοιχεῖα ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ νά καταστή ἔφικτός ὁ ἔλεγχος τῆς ἀσκηθείσης διακριτικῆς ἐξουσίας.

IV.- Καί τέλος φρονῶ ὅτι τά κριτήρια ἐπιλογῆς πρέπει νά ἀναζητηθοῦν εἰς τήν εἰδικήν περί Συμβολαιογράφων νομοθεσίαν

καί εις τάς γενικάς αρχάς τοῦ δικαίου. Οὕτω εἶναι σκόπιμον κατά τήν μεταξύ πλειόνων συνυποψηφίων σύγκρισιν νά συνεκτιμᾶται ἡ ἐν γένει προσωπικότης, τά οὐσιαστικά καί τυπικά προσόντα καί ἄλλαι ιδιότητες ἐκάστου (οὕτω π.χ. κατά τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 150 παρ. 3 τοῦ Ν. 670/1977 κατά τόν διορισμόν Συμβ/φων προτιμᾶται ἐν ποσοστόν ἐκ θυμάτων πολέμου, πολυτέκνων καί ἀγωνιστῶν τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως), ἀλλά καί τυχόν εἰδικοί κατά περίπτωσιν κοινωνικοί, οἰκονομικοί καί ἐπαγγελματικοί παράγοντες ἑπηρεάζουν τήν διαμόρφωσιν τῆς γνώμης περί τοῦ ἐπιλεκτέου, ὥστε νά προτιμᾶται π.χ. ὁ νεοδιορισθεὶς ἀντὶ τοῦ παλαιότερου καί ἐπαγγελματικῶς ἀποκατεστημένου συνυποψηφίου, ἢ ὁ ἔχων μικράν συμβολαιογραφικὴν κίνησιν ἀντὶ τοῦ ἔχοντος ηὐξημένην τοιαύτην (περὶ τοῦ τελευταίου τούτου βλ. ὁλομ. ΣΕ 3412/1970). Ἡ ἀνωτέρω ἐνδεικτικὴ παράθεσις τῶν κριτηρίων δέν ἀποτελεῖ σειρὰν ἀξιολογήσεως τῆς βαρύτητος αὐτῶν, ἀλλ' ἔχει τήν ἐννοίαν ὅτι κατά περίπτωσιν πρέπει νά συνεκτιμᾶται τὸ σύνολον τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ἐκάστου τῶν συνυποψηφίων. -

Ὁ Γνωμοδοτῶν

Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Σπυρίδων Σταμούλης